ARREST VAN HET HOF (Eerste kamer)
7 oktober 1987 *

In zaak 140/86,

Gisela Strack, weduwe en rechtverkrijgende van Gerhard Strack, voormalig ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Biebertal (Bondsrepubliek Duitsland), vertegenwoordigd door B. Potthast en H. J. Rüber, advocaten te Keulen, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij V. Biel, advocaat aldaar, 18 A, rue des Glacis,

verzoekster,

tegen

Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door haar juridisch hoofdadviseur H. Étienne als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij G. Kremlis, lid van haar juridische dienst, bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

verweerster,

betreffende een beroep tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie, waarbij verzoekster inzage van het volledige persoonsdossier van Gerhard Strack is geweigerd,

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE (Eerste kamer),

samengesteld als volgt: G. Bosco, kamerpresident, R. Joliet en F. Schockweiler, rechters,

advocaat-generaal: M. Darmon
griffier: B. Pastor, administrateur

gezien het rapport ter terechtzitting en ten vervolge op de mondelinge behandeling op 19 maart 1987,

* Procestaal: Duits.

gehoord de conclusie van de advocaat-generaal ter terechtzitting van 2 juli 1987,

het navolgende

Arrest

1 Bij verzoekschrift neergelegd ter griffie van het Hof op 5 juni 1986, heeft Gisela Strack, weduwe en rechtverkrijgende van Gerhard Strack, voormalig ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, tewerkgesteld als technisch ambtenaar bij het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek te Geel (België), beroep ingesteld in wezen strekkende tot nietigverklaring van het besluit waarbij de Commissie haar inzage van het volledige persoonsdossier van haar overleden echtgenoot heeft geweigerd.

2 Blijkens de stukken had Gerhard Strack op 9 september 1970 blootgestaan aan een radioactieve besmetting. Voor het hoofd van de medische dienst van de Commissie vormde dit aanleiding om een verklaring af te geven, dat Strack vermoedelijk leed aan een beroepsziekte in de zin van artikel 3 van de Regeling voor de verzekering van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen tegen ongevallen en beroepsziekten (hierna: de Regeling). Op grond van deze verklaring maakte Strack in september 1980 de in de artikelen 16 en volgende van de Regeling voorziene procedure aanhangig, ten einde te doen vaststellen dat hij aan een beroepsziekte leed. Na Stracks overlijden in februari 1981 is deze procedure, die nog steeds niet tot een besluit heeft geleid, door zijn echtgenote voortgezet.

3 Voor een nadere uiteenzetting van de feiten en van de middelen en argumenten van partijen wordt verwezen naar het rapport ter terechtzitting. Deze elementen uit het dossier worden hierna slechts weergegeven voor zover dat noodzakelijk is voor de redenering van het Hof.

4 Verzoekster beklaagt zich in wezen over de weigering van de Commissie, haar het recht toe te kennen op persoonlijke en rechtstreekse inzage van alle documenten die zich in het persoonsdossier van haar overleden echtgenoot zouden moeten be-

vinden. Artikel 26 van het Statuut zou de administratie verplichten, voor iedere ambtenaar één volledig dossier aan te leggen, dat alle bescheiden bevat welke betrekking hebben op zijn positie als ambtenaar. De rapporten inzake de periodieke medische onderzoeken van Strack, de feitelijke vaststellingen inzake de toedracht van het beroepsongeval in 1970 en de medische bevindingen van de door de Commissie aangewezen artsen en deskundigen zouden door inzage van dit dossier toegankelijk moeten zijn, aangezien deze stukken nauw verband zouden houden met de door de ambtenaar verrichte werkzaamheden.

5 Volgens de Commissie behoeven zich in het in artikel 26 bedoelde persoonsdossier slechts de stukken te bevinden die betrekking hebben op de loopbaan van de ambtenaar. Wegens de noodzaak het medische beroepsgeheim te eerbiedigen, zou inzage van documenten van medische aard slechts mogelijk zijn met inachtneming van de in de Regeling vastgestelde procedure, volgens welke het volledige medische rapport aan een door de ambtenaar gekozen arts kan worden toegezonden.

6 Om te kunnen beoordelen of verzoeksters argumenten gegrond zijn, moet eraan worden herinnerd, dat ingevolge artikel 26 van het Statuut voor iedere ambtenaar een persoonsdossier moet worden aangelegd dat alle bescheiden bevat welke betrekking hebben op zijn positie als ambtenaar, alsmede alle beoordelingen van zijn kundigheden, zijn prestaties of zijn gedrag, en voorts de opmerkingen welke de betrokken ambtenaar ten aanzien van bovengenoemde stukken heeft gemaakt. Om de ambtenaar volledige zekerheid met betrekking tot zijn administratieve positie te bieden, bepaalt artikel 26 bovendien dat voor iedere ambtenaar slechts één dossier mag worden aangelegd en dat hij, ook na beëindiging van de dienst, het recht heeft kennis te nemen van alle stukken die zich in zijn dossier bevinden, en dat de instelling stukken die de ambtenaar niet zijn medegedeeld voordat ze aan zijn dossier werden toegevoegd, niet tegen hem kan aanvoeren, noch te zijnen nadele kan gebruiken.

7 Zoals het Hof overwoog in zijn arrest van 28 juni 1972 (zaak 88/71, Brasseur, Jurispr. 1972, blz. 499), dienen deze bepalingen het recht op verweer van de ambtenaar te waarborgen, door te verhinderen dat besluiten van het tot aanstelling bevoegd gezag, welke zijn ambtelijke positie en loopbaan raken, worden genomen op basis van gegevens betreffende zijn gedrag, die zich niet in zijn persoonsdossier bevinden.

8 Blijkens de bewoordingen en het doel van artikel 26 dient het persoonsdossier dus alle stukken te bevatten die de administratieve positie en de loopbaan van de ambtenaar kunnen beïnvloeden.

9 Wat de toegankelijkheid van medische documenten in het kader van een procedure tot vaststelling van een beroepsziekte betreft, voorziet de Regeling in een bijzondere procedure, waarin het volledige medische rapport waarop het tot aanstelling bevoegd gezag zijn voorgenomen besluit baseert, aan een door de ambtenaar gekozen arts kan worden toegezonden en een beroep kan worden gedaan op een medische commissie, waarvan de door de ambtenaar gekozen arts deel uitmaakt.

10 Ter waarborging van zijn rechten en in het bijzonder om hem in staat te stellen de motivering van het door het tot aanstelling bevoegd gezag te nemen besluit te onderzoeken en te beoordelen of dit besluit strookt met de bepalingen van het Statuut, is het noodzakelijk dat de ambtenaar toegang krijgt tot de medische documenten, daaronder begrepen de feitelijke bevindingen waarop het voorgenomen besluit is gebaseerd.

11 Deze aan de ambtenaar geboden mogelijkheid moet echter wel in overeenstemming zijn met de vereisten van het medische beroepsgeheim, op grond waarvan iedere arts zelf dient te beoordelen of hij de door hem behandelde of onderzochte personen kan informeren over de aard van de aandoeningen waaraan zij mogelijkerwijs lijden (arresten van 27 oktober 1977, zaak 121/76, Moli, Jurispr. 1977, blz. 1971, en 13 april 1978, zaak 75/77, Mollet, Jurispr. 1978, blz. 897). Dit medische beroepsgeheim geldt ook ten opzichte van de rechtverkrijgenden van een overleden ambtenaar, zelfs wanneer deze, zoals in casu, de artsen van hun zwijgplicht heeft ontheven.

12 Doordat de Regeling indirecte toegang tot de medische documenten via een door de ambtenaar gekozen vertrouwensarts mogelijk maakt, brengt zij de rechten van de ambtenaar of zijn rechtverkrijgenden in overeenstemming met de vereisten van het medische beroepsgeheim.

13 Met betrekking tot de kwalificatie van de documenten, waartoe verzoekster door inzage van het persoonsdossier toegang verlangt, moet worden opgemerkt dat de medische vaststellingen van de artsen en deskundigen zonder enige twijfel uitsluitend van medische aard zijn. De stukken die betrekking hebben op wat in verband

met een voorval tijdens het werk feitelijk is vastgesteld, en die als uitgangspunt kunnen dienen voor een procedure tot erkenning van een arbeidsongeval of een beroepsziekte in de zin van de Regeling, zijn eveneens als documenten van medische aard te beschouwen, wat niet uitsluit dat deze stukken in voorkomend geval tevens betrekking kunnen hebben op de administratieve positie van de ambtenaar, voor zover de gegevens die zij bevatten, van belang zijn voor de beoordeling van zijn kundigheden, prestaties of gedrag. In dat geval zouden die stukken zich in het persoonsdossier moeten bevinden.

14 In casu moet echter worden vastgesteld, dat niet bewezen of ook maar gesteld is dat de feitelijke vaststellingen betreffende de besmetting van wijlen Strack van invloed zijn geweest op zijn ambtelijke positie of op zijn loopbaan. De Commissie heeft die stukken dus terecht niet opgenomen in het in artikel 26 bedoelde persoonsdossier.

15 De stukken die de Commissie na de terechtzitting aan het Hof heeft overgelegd en die zich noch in het persoonsdossier noch in het aan de medische commissie overhandigde dossier bevonden, bevatten hoofdzakelijk feitelijke gegevens betreffende het voorval van 1970 en de gevolgen daarvan. Aangezien de Commissie niet de bedoeling had die stukken voor administratieve doeleinden te gebruiken, zijn zij enkel van belang in het kader van de procedure tot erkenning van een beroepsziekte en behoeven zij zich dus niet in het in artikel 26 bedoelde persoonsdossier te bevinden. Het feit dat deze stukken geen deel uitmaakten van het aan de medische commissie overgelegde dossier, kan eventueel van invloed zijn op de regelmatigheid van die procedure, maar in het kader van het onderhavige beroep kan het Hof zich daarover geen oordeel vormen.

16 Onder deze omstandigheden moet worden vastgesteld dat de Commissie verzoekster inzage heeft gegeven in het volledige persoonsdossier van haar overleden echtgenoot en dat zij terecht heeft geweigerd, haar buiten de daarvoor bestemde, specifieke procedure om toegang te geven tot de documenten van medische aard.

17 Mitsdien moet het beroep worden verworpen.

Kosten

18 Ingevolge artikel 69, paragraaf 3, tweede alinea, van het Reglement voor de procesvoering kan het Hof een partij veroordelen tot vergoeding van de door haar toedoen aan de wederpartij opgekomen kosten, die naar 's Hofs oordeel nodeloos of vexatoir zijn veroorzaakt. Door bij de beantwoording van het verzoek van verzoekster enkel op formele en weinig duidelijke wijze te verwijzen naar artikel 26 van het Statuut en naar de Regeling, en door twijfel te laten bestaan over de aard van de eerst na de terechtzitting aan het Hof overgelegde documenten die zich noch in het persoonsdossier noch in het aan de medische commissie toegezonden dossier bevonden, heeft de Commissie zich niet gedragen op een wijze die wegens het bijzonder gevoelige en ingewikkelde karakter van de zaak Strack passend ware geweest. Onder deze omstandigheden zijn er termen aanwezig om de Commissie in alle kosten te verwijzen.

HET HOF VAN JUSTITIE (Eerste kamer),

rechtdoende:

1) Verwerpt het beroep.

2) Verwijst de Commissie in alle kosten.

Bosco Joliet Schockweiler

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 7 oktober 1987.

De griffier

P. Heim

De president van de Eerste kamer

G. Bosco